

NOUL URBANISM – INFLUENȚĂ ASUPRA LUMII

Natalia FIODOROV*

Universitatea Tehnică din Moldova, Facultatea de Urbanism și Arhitectură,
Departamentul Design Interior, grupa PUR-171, Chișinău, Moldova

*Autorul corespondent: Natalia Fiodorov, nata232565@gmail.com

Rezumat: O distribuție echilibrată a populației, economic, social, cultural și ecologic în noul urbanism înseamnă utilizarea rațională a resurselor naturale, a celor economice și umane. Artă de a concepe, a proiecta, exploata, întreține și revitaliza oricare tip de așezare umană întâlnește astăzi stări cu care nu s-a mai întâlnit până acum. Noul urbanism vine în întâmpinarea tuturor acelor transformări cu care se confruntă astăzi lumea. În rândurile ce urmează vom încerca să descifrăm în ce măsură noul urbanism influențează lumea și cum lumea „nouă”, influențează noul urbanism.

Cuvinte cheie: planificare, durabilitate, migrare, comunitate, soluții

„Pentru a însuși problema unui oraș mergeți acolo și vedeți ce funcționează și ce nu. Învățați din realitate. Priviți-vă de la ferestrele dvs, petreceți timp pe străzi și în piețe și vedeți cum oamenii folosesc de fapt spațiile.”

Jane Jacobs

Introducere

Urbanistii sunt acei specialiști ce oferă o gamă largă de servicii de planificare și care atacă trei categorii de bază: revitalizarea urbană, planificarea noile orașe și inițiativele de proiectare eficientă într-o nouă abordare socio economică. Cartierele și orașele au ajuns să semene enorm de mult între ele, iar edificiile publice și locuințele sunt astăzi greu de deosebit între ele. La baza acestor categorii stau 10 principii e bază ale urbanismului, dintre acestea cea mai importantă fiind construirea unui sentiment de comunitate și dezvoltarea spiritului ecologic. Acesta a fost puternic influențat de practicile de proiectare urbană la ascensiunea automobilului undeva înainte de al doilea război mondial. Majoritatea proiectelor urbanistilor sunt însoțite de coduri bazate pe formulare sau alte reglementări pentru a ușura implementarea lor pe termen lung conform normativelor Europene la care și Republica Moldova s-a aliniat.

Dezvoltarea conceptului de urbanism.

Filozofia de planificare și proiectare este specifică localității și are în vedere impactul dezvoltării sitului, tehnicile de gestionare a apelor pluviale, amplasarea clădirii și arhitectura clădirilor în sine. Relația dintre om și mediul ambiental este astăzi o conexiune determinată de legi ale fizicii, biologiei, psihologiei etc. O revizuire istorică a tehnicilor de construcție duce adesea la cele mai adaptive soluții la condițiile locale, ducând adesea la soluții inteligente de construcție de tehnologie scăzută, care funcționează cu condițiile naturale ale terenului și ale climatului. Astfel urbanistii sunt persoanele care au avut cea mai mare influență asupra locurilor și mediilor pe care le numim în rezultat -casă.

Fiecare proiect făcut de un urbanist este individual prin câteva elemente:

- Autenticitatea designului,
- Comunitate, conectivitate și pamintul public,
- Standarde și linii directoare contextuale,
- Durabilitate,
- Planuri și strategii reale,
- Pregătirea pentru implementare.

Odată ce unul din compartimente lipsește, poate duce la migrarea populației și formarea unor megapolisuri sau a orașelor „satelit”.

Noul urbanism.

Astfel conceptul de noul urbanism prin evoluția spațio-temporală, dezvoltarea, concentrarea și diversificarea activităților economice, structurile urbane capătă în prezent configurații specifice. Iată mai jos principalele forme de concentrare urbană cu exemple contemporane.

1. Orașul propriu-zis. Criteriile de declarare a unui oraș diferă de la o țară la alta. Acestea sunt în general infrastructura specifică, rețeaua edilitară (alimentare cu apă, rețea de gaze, canalizare), ocuparea populației în activități neagricole, clădiri și instituții diversificate etc. Contrar așteptărilor, criteriul demografic nu este unul determinant însă mediul înconjurător are un rol foarte important în dezvoltarea vitalității personale și a simțului armoniei cu lumea din jurul nostru.

2. Regiunea urbană reprezintă o grupare de mai multe orașe, de dimensiuni medii și mici, care au un specific socio-economic determinant. În cadrul structurii chiar și așezările rurale sunt puternic influențate de specificul respectiv. (De exemplu Valea Prahovei este o regiune urbană turistică, depresiunea Petroșani este o regiune urban-industrială)

3. Interurbația apare ca un sistem urban interdependent, compus din două sau mai multe orașe foarte apropiate sau alipite, fiecare cu o anumită specializare funcțională, compensându-se prin schimburile foarte active (transport, activități comerciale etc.). În cadrul unei interurbații se pot identifica orașe-industriale, orașe-dormitor, orașe cu funcție comercială etc. Etimologic, "interurbație" ar însemna "între orașe".

4. Aglomerația urbană, după cum sugerează și denumirea, constă într-o grupare de mai multe orașe apropiate, cu densitate foarte mare a populației și infrastructură dezvoltată. Aglomerațiile urbane pot avea de la câteva sute de mii de locuitori până la câteva milioane. De asemenea și suprafețele lor pot varia foarte mult. În imaginile de mai jos pot fi observate principalele aglomerații urbane de pe Glob.

5. Conurbația- spațiu urban continuu, rezultat în urma dezvoltării spațiale a fostelor nuclee și alipirea acestora. Termenul "conurbație" înseamnă "orașe împreună". Prezintă rețele edilitare și de infrastructură comune, cu management supraurban. Poate atinge suprafețe de mii de kilometri pătrați și un număr total de locuitori de câteva milioane.

Orașele mari au următoarele probleme: poluare mare, trafic aglomerat, străzi ne estetice, o lipsă acută sau temporară a salubrității, lipsa spațiului verde, gestionare și management dificil, comunicare și conectivitate dificilă. Astfel până la mijlocul secolului XX, orașele au fost organizate și dezvoltate în jurul unor cartiere pline de utilizare mixtă.

Comunitățile ar trebui să fie proiectate pentru pietoni și tranzit, precum și pentru mașină; orașele ar trebui să fie modelate de spații publice și instituții comunitare definite și accesibile universal; Locurile urbane ar trebui să fie încadrate de arhitectura și designul peisajului care sărbătorește istoria locală, climatul, ecologia și practicile construcțiilor. În UK în Londra, în Spania cu referire la Barcelona răspândirea designul de landsaft e o parte integrată a metropolelor, accentul fiind pus pe simplitate și funcționalitate. Zonele verzi sunt folosite nu doar ca spatii verzi dar și loc de recreere; fiecarui locuitor revenindu-i aproximativ 32 de m² de spațiu verde (în Chișinău avem 2 m²/pe cap de locuitor).

În Dortmund, Germania populația de diferite vârste practică plimbările pe jos, se plimbă cu bicicleta sau trotineta, de aceea străzile sunt foarte pustii, cu excepția poate a unor taxiuri pentru turiști. Nemții au preluat modalitatea de a proiecta străzi și alei ergonomice. Astfel, înainte ca să fie pavate aleile, băștinașii sunt lăsați să „formeze poteci” (problema este că nu mereu un design frumos este și funcțional). Dacă ar fi să repunctăm toate elementele caracteristice ale spațiului urban ne putem rezuma în linii destul de largi la: străzi, locuințe, clădiri, locuri de joacă, promenadă și piețe, însă pentru ochiul trecătorului contează nu doar linia și minimalismul ci și originalitatea, varietatea cadrului spațial și, nu în ultimul rând, gradul de acțiune inter-individuală. Un element deosebit de important așa cum arătat este spațiul verde, care este în sine un organ specific al acest organism viu - orașul. Analizând spațiile urbane deja constituite și însușite prin compararea identităților și caracteristicilor pot fi relevate metodele aplicate și eficiența acestora în structurarea spațiului construit.

Concluzii

O astfel de abordare a planificării generează spații unde locuitorii au numeroase opțiuni de tranzit, cum ar fi mersul pe jos, bicicleta sau transportul public, în loc să conducă doar pentru a-și satisface nevoile de transport zilnice. De-a lungul navetei lor, oamenii se pot bucura de un spațiu deschis amplu și de rețele verzi care aduc împreună atât oamenii, cât și natura.

Bibliografia:

1. CARTEA UE a *Amenajării teritoriului*. 1983.
2. T. BEATLEY. *Green urbanism*, Washington D.C. 2000.
3. J. M. LEVY. *Contemporary urban planning*, sixth edition, Edit. „Prentice Hall”, New Jersey, 2003.
4. DPZ. *Urban Planning* [online]. [accesat 25.02.2020]
Disponibil:<https://www.dpz.com/Services/UrbanPlanning>.
5. PLANETIZEN. *The 100 Most Influential Urbanists*. [online]. [accesat 25.02.2020]
Disponibil:<https://www.planetizen.com/features/95189-100-most-influential-urbanists>.